

महावृत्त

संपादक-अशोक हनवते.मो-9421094991,7264079990

लातूर वर्ष ४ थे अंक १९७ वा गुरुवार दि.२३ जानेवारी २०२५

पृष्ठे ४ स्वागत मूल्य २ रु.

१६.८० लाख कोटीच्या गुंतवणुकीचे ५४ सामंजस्य कदाच

दावोस : वृत्तसंस्था-दावोसमधील वर्ल्ड इकॉनॉमिक फोरममध्ये इतिहास घडला असून, मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस याच्या नेतृत्वात महाराष्ट्राने आजच्या दुसऱ्या दिवशी पर्यंत १५.७० लाख कोटी गुंतवणुकीच्या एकूण ५४ सामंजस्य करारावर स्वाक्षरी केल्या आहेत. यातून १५.९५ लाख रोजगारनिर्मिती होईल.

आजच्या सामंजस्य करारापैकी सर्वांत मोठ्या गुंतवणुकीचा करार हा रिलायन्स समूहाचा असून, पेट्रोकेमिकल्स, पॉलिस्टर, नवीनीकरणीय ऊर्जा, बायोएनर्जी, हरित हायड्रोजन, ग्रीन केमिकल्स, औद्योगिक क्षेत्रविकास, रिटेल, डेटा सेंटर्स, टेलिकॉम्युनिकेशन्स, आदतितथ्य आणि रिअर इस्टेट यांच्या क्षेत्रात ते ३०,५०,००० कोटी इतकी गुंतवणुक करारावर आहेत. या एका करारातून ३ लाख रोजगारनिर्मितीचा अंदाज आहे.

रिलायन्स समूहासोबत ३ लाख ५ हजार कोटीचा सामंजस्य करार करण्यात आला असून यांतील बहुसंख्य गुंतवणुक ही सेवा क्षेत्रात होणार असल्याने सुमारे ३ लाख रोजगार यांनी यावेळी सांगितले.

निर्मिती यातून होईल, असे मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांनी सांगितले, तर पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांच्या नेतृत्वात नवभारताच्या निर्मितीत यांगदान देणारा हा करार आहे. मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांनी महाराष्ट्र १ ट्रिलियन डॉलर अर्धव्यवस्थेचे पहिले राज्य दिवसांत जे सामंजस्य करार झाले, त्यावरै, हे स्वप्न आहे. यादृच्छेने आही ही गुंतवणुक करारावर आहेत, असे रिलायन्स समूहाचे अनंत अंबानी

जुनी गुंतवणूकीकूप आहेत. यातून गुंतवणुकीकूप आहेत. या एकूण करारापैकी उद्योग विभागाने १९.७१

दुसरी मोठी गुंतवणूक ही ऐमेझॉन करारावर असून, ती ७१,७५५ कोटी रुपये इतकी आहे. एमएमआर क्षेत्रात डेटा सेंटर्सच्या माध्यमातून या गुंतवणुकीकूप ८३,९०० इतके रोजगार निर्माण होणार आहेत. गेल्या २ दिवसांत जे सामंजस्य करार झाले, त्यातून राज्याच्या सर्व भागात गुंतवणूक होत असून, समतोल विकासाचा उद्देश यातून साध्य होणार आहे. या एकूण करारापैकी उद्योग विभागाने १९.७१

सोयाबीन खरेदीला दुसऱ्यांदा २८ फेब्रुवारी पर्यंत मुदतवाढ घा.! माजी आमदार बबूवान खंदाडे यांची पणन मंत्रांकडे मागणी

अहमदपूर दि.२२ -नगदी पीक म्हणून आणि ईपी टक्के सोयाबीन पेरी क्षेत्राचा विचार करून नेतृत्वात आपुरी असून शेतकरी रब्बीच्या पेरणीमुळे सोयाबीन रास करू शकला नाही तसेच तूर फकारणी आणि ओलायाचे बंधन तर कधी बारादाना शैर्टें ज या बाबी मूळ शेतकरी सूरवातीचा दिग्दग्द महिना माल केंद्रावर आू शकला नाही तसेच राज्यात जालेली नोंदवीने २८ फेब्रुवारी पर्यंत खरेदी मुदतवाढ द्यावी अशी आग्रही मागणी राज्याचे पान मंत्री जयकुमार रावल यांच्याकडे एका निवेदनाद्वारे माजी आमदार बबूवान खंदाडे यांनी केली आहे. पणन मंत्रांना दिलेल्या निवेदनात पुढे म्हटेल आहे की, केंद्र सरकारद्वारा नाफेड मार्फत राज्यात हमी भागाने सोयाबीन खरेदी चालू केली आहे. शासनाने जर खरेदी चालू केली नसती तर सोयाबीनचे

भाव ३५०० रुपये वर स्थीर झाले असते. आज सरासरी हजार रुपये जरी शेतकऱ्याना वाढीव मिळाले तरी सरकारच्या बाजारातील हस्तक्षेपामुळे राज्यातील शेतकऱ्याना बाजारपेक्षा मोहीम चालू केली आहे त्याबद्वाल जाहीर निषेध नोंदवला आहे व अधिकाऱ्यांनांना सूचना वजा इशारा दिला की तुम्ही कुठल्याही एका व्यवसायाकाच्या फायद्यासाठी सर्वसामान्य ग्राहकांना वेठीस धरू नका अन्यथा आमचे पक्षाचे सार्वीय अधिक्ष सर सेनानी आनंदजी राज अंबेडकर साहेब यांच्या आदेशाने तुमच्या कार्यालावर फार मोठ्या प्रमाणात अंदोलन करण्यात येईल याची जिम्मेदारी संपूर्णपणे तुमची राहील ग्राहकाला विश्वासात घेतल्याशिवाय त्यांचा विद्युत मीटर बदली करता येत नाही कारण विद्युत मीटर ही ग्राहकाची प्राप्ती आहे ग्राहकाने त्याच्यासाठी डिपॉजिट भरलेले आहे त्यामुळे ग्राहकाच्या परवानगीशिवाय ग्राहकाच्या लेखी परवानगीशिवाय कंपनीला कुठल्याही प्रकारचा मीटर हा बदली करता येत नाही तरीसुद्धा कंपनी एखाद्या व्यावसायिकाच्या फायद्यासाठी

जास्त असल्यामुळे तुर व हरभरा खरेदी फार करावी लागार नाही असे आज तरी वाटते. त्यामुळे विशेष बाब म्हणून २८ फेब्रुवारी २०२५ पर्यंत खरेदीस मुदतवाढ द्यावी. तसेच जर मुदतवाढ शक्य नसेल तर बाजारातील भावावर ८०० रुपये प्रति किंटल प्रमाणे शेतकऱ्याना अनुदान द्यावे अशी आग्रही मागणी प्रतीकारी उपर्याक्त डॉ. सिद्धार्थकुमारसूर्यवंशी, रामानंदमूळे, धनंजय जोशी आर्यांनी प्रमुख उपस्थिती होती. या निवेदनाच्या प्रतीकारी संचालक/व्यवस्थापक नाफेड मुंबई, ईम. मार्केटिंग फेडरेशन मुंबई तसेच डी.एम.ओ. मार्केटिंग फेडरेशन लातूर यांना दिले आहे. राज्यशासन या प्रकरणी ताताडीने सकारातमक भूमिका घेईल असे अशासन पणनमंत्री जयकुमार रावल यांनी शिष्टांडळास दिले.

डी. विशेष बाब म्हणून २१/११०१/२०२५ रोजी नवेदनाद्वारे केली आहे.

राज्यशासनात यांनी निर्माण झाली आहे.

शिवाजीनगर पोलीस टाप्याचे ०५ पोलीस अधिकारी, ४७ पोलीस अंमलदार, वाहानांचा ताफा यांनी एकत्रित येत लातूर येथील ट्युशन एरियामध्ये कोम्बिंग ऑपरेशन केले.

पोलीस अधीक्षक सोमय मुंडे यांचे आदेशान्वये, अपर पोलीस अधीक्षक डॉ. अजय देवरे, उपविभागीय पोलीस अधिकारी (आला तरी वाटते) राजीत शावत यांचे मार्गदर्शनात लातूर येथील ट्युशन एरियात पोलीस ठाणे शिवाजीनगरचे पोलीस अंमलदारांनी दिलाप गंगार वर वाहानांचा ताफा यांनी निर्माण झाली आहे. या ठिकाणी काही असामाजिक तत्त्व सक्रिय होऊ नये, या भागामध्ये विनाकरण फिरण्याचा असामाजिक तत्त्वावर वचक बसावा यासाठी शिवाजीनगर पोलीसांनी कारवाई केली आहे. ट्युशन एरिया मध्ये द्यावी त्याच्यात वातावरणात होत असल्यामुळे या भागात गुंडिगी आग्राही त्याच्यातील शिक्षणासाठी आवाहन दिला आहे. या कोम्बिंग ऑपरेशन केले.

शिवाजीनगर पोलीस टाप्याचे ०५ पोलीस अधिकारी, ४७ पोलीस अमलदारांनी हे कोम्बिंग ऑपरेशन पार पाडले.

लातूर येथील ट्युशन एरियामध्ये कारवाई करत १४ लोकांनिवार्द्ध मोठार वाहन कायद्यान्याचे कायद्यावाही

पोलीस असल्याचे सांगून १ लाख २० हजार रु६ किंमतीचे सोन्याचे दागिने लांबविले

केज/प्रतिनिधी -आम्ही पोलीस असून तुमच्या गव्हातील सोन्याचे दागिने काढून ठेवा असे म्हणून महिलेला दागिने काढप्यास सांगून हातवलाखी करून खेरे १ लाख २० हजार रु. किंमतीचे मिनी गंठण व कानातील झुंबर हे दागिने घेवून पोबारा केला आहे. या बाबतची माहिती अशी की, दिनांक २२ जानेवारी रोजी सकाळी ११:०० वाजपायाचा सुमारास रामकवर उर्फ अनिता शंकर राजूत वर्ष ५० वर्ष ही महिला केज-कळ्ये रोड लगत असलेल्या साई नगर येथील धुी-भांड्याचे काम आतोपून विठाई पुरुषकडे जात असताना समोर एक व्यक्ती माझुन मोठार सायकलवरून एक व्यक्ती आला. त्याने डोक्याला हल्मेट घातले होते. त्याने रामकवर उर्फ अनिता हिच्या जवल गाडी उपरी करून घेतला की, त्यांने घेतल शिंदे यांचे घर घेते आहे त्यांनी पेपर मध्ये बातमी आलेली आहे. मी पोलीस आहे. असे म्हणून खाकी फ्रेस असलेले ऑल्युक्प्रत दाखवले. त्या नंतर तो म्हणाला की, तुम्ही तुमच्या गव्हातील व कानातील सोन्याचे दागिने काढून बांगमध्ये ठेवा. बायकांनी असे दागिने घातुन किरायत नसते. आमचे साहेब भेट दयायाल येत आहेत. असे म्हणाल्याचे त्या महिलेने कानातील झुंबर काढून पर्स मध्ये ठेवले. त्यानंतर त्याने गव्हातील मिनीगंठण काढून पर्समध्ये बांगला केले. म्हणून पर्स चेक केली असता त्यान्याचे बनावट गंठण दिसले. त्यामुळे रामकवर उर्फ अनिता यांनी त्याची मोठार सायकल धरण्याचा प्रयत्न केला. मात्र दोघे अनोळखी इस्म त्यांची मोठार सायकल धरण्याचा प्रयत्न केला. रामकवर उर्फ अनिता राजूत यांच्या ताकावार उर्फ अनिता आहेत. राजूत यांच्या ताकावार उर्फ अनिता आहेत. असे म्हणून खाकी फ्रेस असलेले ऑल्युक्प्रत दाखवले. त्यामुळे त्याच्या ताकावार उर्फ अनिता आहेत. राजूत यांच्या ताकावार उर्फ अनिता आहेत. असे म्हणून खाकी फ्रेस असलेले ऑल्युक्प्रत दाखवले. त्यामुळे त्याच्या ताकावार उर्फ अनिता आहेत. राजूत यांच्या ताकावार उर्फ अनिता आहेत. असे म्हणून खाकी फ्रेस असलेले ऑल्युक्प्रत दाखवले. त्यामुळे त्याच्या ताकावार उर्फ अनिता आहेत. राजूत यांच्या ताकावार उर्फ अनिता आहेत. असे म्हणून खाकी फ्रेस असलेले ऑल्युक्प्रत दाखवले. त्यामुळे त्याच्या ताकावार उर्फ अनिता आहेत. राजूत यांच्या ताकावार उर्फ अनिता आहेत. असे म्हणून खाकी फ्रेस

संपादकीय....

अमेरिका व भारताच्या हिताचे

अमेरिकेचे ४७व्या राष्ट्राध्यक्ष म्हणून रिपब्लिकन पक्षाचे डोनाल्ड ट्रम्प यांनी पुन्हा शपथ घेतली असून, संपूर्ण जगाने याचे सावधपणे स्वागत केले आहे. अमेरिकी जनतेला त्यांचा आत्मविश्वास, त्यांची संपत्ती, त्यांची लोकशाही आणि त्यांचे स्वातंत्र्य परत बहाल केले जाईल. या क्षणापासून अमेरिकेचे अध्यःपतन थांबले असून, अमेरिकेत सुवर्णयुग येईल, असे उद्घार त्यांनी काढले आहेत. अमेरिकेतील प्रत्येक राष्ट्राध्यक्ष आपण परिवर्तन करणार असल्याचे सांगत असतो; पण ट्रम्प यांची भाषा एखाद्या साहित्यिकाला मागे टाकेल अशीच असते. या राष्ट्राध्यक्षाच्या शपथविधी सोहऱ्यास मावळते राष्ट्राध्यक्ष हजर असतात. निवडणुका झाल्यावर प्रचारी भाषा करण्याची गरजच राहत नाही; पण मावळते राष्ट्राध्यक्ष जो बायडेन यांच्या उपस्थितीतच त्यांचे प्रशासन भ्रष्ट होते, त्यांच्या सरकारने धोकादायक गुन्हेगाराना अभ्य दिले, देशातील अभियक्ती स्वातंत्र्य संपवले, काहीजणांनी मला संपवण्याचाच प्रयत्न केला आदी आरोप ट्रम्प यांनी केले. वास्तविक, हे टाळ्यून सकारात्मक सुरुवात करण्याची गरज होती. आपली कार्कीर्द संपत असताना बायडेन यांनी केलेल्या निरसेपाच्या भाषणात देशातील अतिश्रीमंत लोक आणि 'टेक्नो इंडस्ट्रियल कॉम्प्लेक्स' यांच्यापासून अमेरिकेला धोका असल्याचा इशारा दिला होता. स्वतंत्र वृत्तपत्रे कोसळत आहेत, संपादक गायब होत आहेत आणि समाजामाध्यमे तथ्य तपासणीला फाटा देत आहेत, अशी तिखट टीकाही त्यांनी केली होती.

‘टेस्ला’ व ‘एक्स’चे मालक एलॉन मस्क यांची ट्रम्प यांनी ‘डिपार्टमेंट ऑफ गवर्नमेंट एफिशियन्सी कमिशन’वर नेमाणूक केली आहे. मस्क हे आपल्या स्वार्थर्साती सरकारी निर्णयावर प्रभाव टाकू शकतात, अशी भीती व्यक्त केली जात आहे. ट्रम्प यांनी शपथ घेतल्यानंतर काही मिनिटांतच मस्क यांच्या नेतृत्वाखाली सरकारने जो विभाग निर्माण केला आहे, त्याच्या पारदर्शकतेबद्दल शंका उपस्थित करत, तीन कायदेशीर खटले दाखल झाले आहेत. तिकडे करचुकवेगिरी तसेच बंदुकीच्या प्रकरणात स्वतःच्या मुलावर जे गुन्हे दाखल करण्यात आले होते, त्यामधून राष्ट्राध्यक्षाच्या अधिकारात बायडेन यांनी पायउतार होण्यापूर्वी, त्याला माफी देऊन टाकली! २०२० मधील निवडणुकीत बायडेन यांच्याकडून पराभव झाल्यानंतर ट्रम्प समर्थकांनी गोंधळ घातला होता. यावेळी राष्ट्राध्यक्ष होताच या दंगलखोरांना ट्रम्प यांनी माफी देऊन टाकली आहे. राष्ट्राध्यक्षाने कुटुंबाचा व समर्थकांचा विचार करून चालत नाही; पण अमेरिकेत नेमके तेच घडत आहे. मुळत बायडेन यांना डेमॉक्रेटिक पक्षाने जाहीर केलेली उमेदवारी मार्ग घ्यायला लावल्यामुळे ते आपल्याच पक्षाबद्दल नाराज होते. आपण शर्यतीत असतो, तर ट्रम्प यांचा पराभव केला असता, असे त्यंना वाटत होते; मात्र बायडेन यांनी आपल्या पक्षातील जहाल गटास अधिक वाव दिल्यामुळे अमेरिकेत स्थलांतरितांना अमर्यादित घुसखोरी करता आली, हे वास्तव आहे. त्यांच्या कारकिर्दीत प्रचंड महागाई झाली. तसेच डेमॉक्रेटिक पक्षाचा मुख्य पाठिराखा असलेल्या कामगारवर्गाकडे दूरलक्ष झाले.

अर्थात, बायडेन राजवटीत उत्पादन व तंत्रज्ञान क्षेत्रांमध्ये देशाने आगोकूच केली; पण बायडेन यांना अफगाणिस्तानातून अमेरिकन सैन्य मागे घ्यावे लागले. तसेच युरोपमधील प्रभाव कमी झाल्यामुळेच रशियाचे राष्ट्राध्यक्ष पुतीन युक्तेनवर आक्रमण करू शकले. इसायलचे पंतप्रधान बेंजामिन नेतान्याहू यांची गाझापृथीतील बॉम्बफेक ते थांबू शकले नाहीत. त्यांना यश मिळाले, ते गेल्या आठवड्यात; पण तोवर प्रचंद नरसंहार होऊन गेला होता. आता गाझा ही पुन्हा संघर्षभूमी होणार नाही, याची दक्षता ट्रम्प यांना घ्यावी लागेल. अर्थात, बायडेन यांनी भारताशी संबंध अधिक मजबूत केले. अमेरिका-मेक्सिको सीमेवर ट्रम्प हे राष्ट्रीय आणीबाणी जाहीर करून, तेथील घुसखोरी पूर्णपणे थांबवणार आहेत. पहिल्या टर्ममध्ये त्यांना याबाबत यश आले नव्हते. दोन्ही देशांत भिंत बांधण्याची त्यांची घोषणा हवेतच विरली होती. बेकायदा गुन्हेगारी टोळ्यांना ते दहशतवादी संघटना म्हणून घोषित करणार आहेत. पश्चिम अमेरिकेतील वंशवादी उजव्या दहशतवादांचा ते बंदोबस्त करतील, अशी अपेक्षा आहे. सरकार तेल व वायरूचे अधिकाधिक उत्खनन करणार असून, त्यासाठी ट्रम्प यांना संबंधित कंपन्यांना कर सवलतीही द्याव्या लागतील. ते राष्ट्रीय ऊर्जा आणीबाणी जाहीर करणार आहेत. देशाचा अधिक विकास करून रोजगार देण्यासाठी ते वाढत्या कर्ब उत्सर्जनाची कितपत काळजी करतील, अशी सार्थ भीती व्यक्त केली जाते.

नागरिकांना श्रीमंत करण्यासाठी अन्य देशांवर कर लादणर आहोत, असेही ट्रम्प यांनी घोषित केले; मात्र सर्वच देशांनी असे धोरण आखल्यास जागतिकीकरणाच्या घड्याळाचे काटे उलटे फिरण्याची प्रक्रिया सुरु होईल. पनामा कालवा परत घेणार असल्याच्या निर्धाराचा ट्रम्प यांनी पुनरुज्ज्वर केला. कालव्याचे कामकाज चीनकडून चालवले जाते, तर अमेरिकी जहाजांवर प्रचंड शुल्क आकारले जाते. आम्ही हा कालवा चीनला नव्हे, तर पनामाला दिला होता. तो आम्ही परत घेत आहोत, असे ट्रम्प यांनी एकतर्फी जाहीर केले. यामधून चीन-अमेरिकेतील संघर्ष वाढण्याची शक्यता नाकारता येत नाही. बाजारपेठेत येणार्या विदेशी वस्तूंवर मोठ्या प्रमाणात आयात कर लावण्याचे ट्रम्प यांनी वारंवार घोषित केले असून, त्याचा सर्वच देशांना फटका बसू शकतो. भारतीय लोक उच्च शिक्षण प्राप्त करून चिकाटीने अमेरिकेत यशस्वीपणे नोकरी-व्यवसाय करत आहेत. याउलट अन्य देशांतील लोक अवैध पद्दतीने येत आहेत. त्यामुळे सीमा सुरक्षेबाबत कडक धोरण राबवणारे आणि अमेरिकेचा गतिमान विकास करू पाहणारे ट्रम्प, भारतीयांना जवळचे वाटत आहेत. अमेरिकेने एच१बी व्हिसा धोरणात स्वामगत्थार्ब बदल केले असून, त्याचा भारतीय नागरिकांना फायदाच होणार आहे. पहिल्या पर्वतील चुका टाळून ट्रम्प यांनी अधिक जबाबदारीने व प्रगल्भपणे कारभार हाकल्यास अमेरिका व भारत दोघांच्याही हिताचे त्रेल ते कसे ते लवकरच स्पष्ट होईल

देशांतर्गत पातळीवर सुरक्षेशी आष्टाने

देशांतर्गत पातळीवर राष्ट्रीय सुरक्षेशी संबंधित काही आव्हाने नव्या काळात उभी राहिली आहेत. मणिपूरमध्ये सतत अस्वस्थता राहिली आहे. त्याचवेळी नक्षलग्रस्त भागात सुरक्षा दलाला मिळालेले यश समाधानकारक असले, तरी नक्षलवादाचा धोका कायम आहे. या पार्श्वभूमीवर विकसनशील भारताच्या सीमेची सुरक्षा आणि देशांतर्गत शांतता ठेवण्याची मोठी जबाबदारी संरक्षण मंत्रालयावर आहे. संरक्षणमंत्र्यांनी विविध आघाड्यांवरच्या आव्हानांचा मुकाबला करण्यासाठी यावर्षी सुधारणांचे वर्ष म्हणून जाहीर केले आहे. नव्या घोषणेनुसार देशाच्या बहुविध सुरक्षेसाठी दोन किंवा तीन थिएटर कमांड तयार करून पाणी, जमीन आणि नभ (अवकाशही) हे सर्व स्रोत एकाच कमांडर किंवा थिएटर प्रमुखांकडे सोपवण्याची योजना आहे. २०२४ वर्ष मावळ्ले; पण रशिया आणि युद्धाची दाहकता अजूनही शमलेली नाही. अनेक ठिकाणी दहशतवाद फैलावण्याची आणि नैतिक हर्साची चिन्हे दिसत आहेत. अमेरिकेसह अनेक देशांत दहशतवाद्यांच्या आत्मघातकी हल्ल्यामुळे हाहाकार माजत आहे. अर्थात, गेल्यावर्षी सुदैवाने अपेक्षेपेक्षा भारत शत्रू देशांच्या उघडपणे होणार्या हल्ल्याला बळी पडला नाही आणि चीनलगतच्या प्रत्यक्ष ताबा रेषेवर काही प्रमाणात तणाव कमी दिसून आला. पाकिस्तान आणि बांगला देशाच्या नव्या प्रशासनाशी जवळीकता असतानाही ईशान्येकडील सीमेवर युद्धजन्य स्थिती नसेल; पण तेथील स्वातंत्र्याचे मूल्य हे सतत संरक्षणातूनच जपले जाते, हे भारत विसरलेला नाही. देशांतर्गत स्थितीचा आढावा घ्यायचा झाल्यास मणिपूरमध्ये सतत अस्वस्थता राहिली आहे. त्याचवेळी नक्षलग्रस्त भागात सुरक्षा दलाला मिळालेले यश समाधानकारक आहे. या पार्श्वभूमीवर विकसनशील भारताच्या सीमेची सुरक्षा आणि देशांतर्गत शांतता ठेवण्याची मोठी जबाबदारी संरक्षण मंत्रालयावर आहे. संरक्षण मंत्र्यांनी विविध आघाड्यांवरच्या आव्हानांचा मुकाबला करण्यासाठी

यावर्षी सुधारणांचे वर्ष म्हणून जाहीर केले आहे. त्यांनी लष्कर आणि त्याचे सहायक घटक तसेच संस्थांतील सुधारणा नवीन वर्षात पूर्ण करण्याचे संभाव्य ध्येय निश्चित केले. संरक्षण मंत्रालयाचे व्यापक उद्देश दोन प्रकारचे आहे. पहिल्या श्रेणीतील सुधारणा ही देशातील नागरिकांना ठाऊक असून या सुधारणा आणि त्याचे परिणाम हे देशाच्या आर्थिक विकासाशी स्पष्टपणे जोडले गेलेले आहेत. उदाहरणार्थ, संरक्षण सज्जतेसाठी साधनसामग्री आणि नावीन्यपूर्ण शस्त्रांची निर्मिती करणे, खरेदी आणि ताबा प्रक्रिया सुलभ भरणे, प्रभावशाली अणि वेग आणणार्या रचनात्मक सुधारणा, भारतीय हवाई दलात लढाऊ विमानांचा ताफा वाढविणे. कारण सध्याच्या निश्चित ४५ स्क्राइनपेक्षा खूप कमी संख्या आहे. एवढेच नाही तर राफेलसारख्या आधुनिक विमानांची जुळवणी करताना १७ वर्षे लागली. आता तिन्ही दलांच्या लष्करासाठी अत्याधुनिक शस्त्रे मिळवण्याची प्रक्रिया एवढी पूर्वीइतकी गुंतागुंतीची राहिलेली नाही. म्हणून आणिक पाणबुड्यांसारखी खरेदी किंवा आकाशातील सुरक्षेसाठी (एअर डिफेन्स) अत्याधुनिक प्रणाली खरेदी करण्याचे अवघड काम अणि महागडी प्रक्रिया तुलनेने सोपी आणि सुलभ केलेली आहे. दुसरे क्षेत्र त्यात सुधारणांची गरज सर्वमान्यच वाटते आणि ती म्हणजे युद्धशस्त्राचे नवे तंत्रज्ञान आणि पद्धत. शास्त्रीय प्रगतीमुळे युद्धाची पारंपरिक प्रतिमेत अभूतपूर्व बदल होत आहे. पारंपरिक तोफगोळ्यांच्या मदतीने लढल्या जाणार्या युद्धाची जागा आता सायबर युद्ध आणि मानसशास्त्रीय युद्धाने घेतली आहे. एआय, रोबोटिक्स, मशिन लर्निंग, हायपर सॉनिकसारख्या नव्या तंत्रज्ञान युद्धकलेत अनाकलनीय बदल होत आहेत. या सर्वच क्षेत्रांत संरक्षण मंत्रालय नक्कीच पाऊल उचलेल. याप्रमाणे भविष्यातील युद्ध जमिनीची मर्यादा ओलांडत अवकाशात लढले जाईल. म्हणून अवकाशात उपग्रहांच्या डॉकिंगचा (सोबत घेणे) प्रयोग यशस्वी होताच भारत हा अमेरिका, रशिया आणि चीनसमवेत चौथी अवकाश शक्ती होईल. अवकाशातील यशाबरोबरच देशातील संरक्षण तंत्र आणखी सबल होण्याच्या दृष्टीने नवीन पाऊल उचलण्याचे संरक्षण मंत्रालयाचे आवाहन हे खरोखरीच प्रशंसनीय आहे. याप्रमाणे संरक्षण संशोधन आणि विकास संस्थेच्या महत्त्वाच्या योगदानाला आणखी सुदृढ करण्यासाठी संरक्षण उत्पादनातील सरकारी तंत्राला खासगी क्षेत्रातील उपक्रम अणि संघटनेला जोडणार्या सुधारणा सर्वांनाच आवश्यक वाटत आहेत. संरक्षण मंत्रांच्या घोषणेतील सर्वात महत्त्वाच्या सुधारणांपासून देश अपरिचित राहिलेला आहे. ती म्हणजे देशाच्या सशस्त्र दलाला एकीकृत करणारे सैन्य कमांड प्रणाली स्थापन करण्याच्या दिशेने टाकले जाणारे पाऊल. सध्या तिन्ही दल हे देशाच्या भौगोलिक रचनेनुसार विविध तुकड्यात, कमांडमध्ये विभागलेल्या आहेत. उदा. लष्कर आणि हवाई दलाचे पूर्व, पश्चिम, उत्तर, दक्षिण आणि केंद्रीय कमांड. विविध भौगोलिक क्षेत्रातील स्रोतांचा वापर करत लष्कर संबंधित क्षेत्राच्या सुरक्षेसाठी जबाबदार आहे. याशिवाय हवाई दलात मेटेनन्स कमांड आणि स्थल, प्रशिक्षण कमांड देखील आहे. मात्र नव्या घोषणेनुसार देशाच्या बहुविविध सुरक्षेसाठी दोन किंवा तीन थिएटर कमांड तयार करून पाणी, जमीन आणि नभ (हे सर्व स्रोत एकाच कमांडर किंवा थिएटर प्रमुखांकडे सोपवण्याची योजना आहे. या नव्या घोषणेनुसार देशाच्या बहुविविध नरेंद्र मोदी यांनी १५ ऑगस्ट २०१९ मध्ये केली. पुढील वर्षी सरसेनाध्यक्ष जनरल बिपीन रावत यांची नियुक्तीदेखील करण्यात आली. परंतु त्यांचा अपघाती मृत्यू झाल्यानंतर या योजनेच्या अंमलबजावणीच्या हालचाली दिसल्या नाहीत. सैन्य तज्ज्ञात देखील या विषयावर सर्वसंमती होऊ शकली नाही. काहीच्या मते, मर्यादित स्रोतांचा चांगल्यारीतीने करता येईल आणि युद्ध काळात तातडीने निर्णय आणि अंमलबजावणी करण्यास मदत मिळेल.

तेजतर्फी रणरागिणींचा

आयर्लंडविरुद्ध ३ सामन्यांची मालिका ३-० अशा एकतर्फी फरकाने जिंकत असताना भारताच्या रणरागिणीनी जो आवेशपूर्ण खेळ साकारला, त्याला तोड नाही. फलंदाजी, गोलंदाजी व क्षेत्रक्रशक्षण या तिन्ही आघाड्यांवर उत्तम वरचय्या गाजवताना भारतीय महिला क्रिकेटपटूंनी एकीकडे संघ एकजिनसी असल्याचा उत्तम दाखला तर दिलाच शिवाय जागतिक क्रिकेटवरील आपली मजबूत पकड आणखी अधोरेखित केली. आपल्याला जागतिक क्रिकेटमध्ये तेजतररा रणरागिणी असे का संबोधले जाते, याचेच अलगद उमटलेले हे अवीट प्रतिबिंब!

अंतर्राष्ट्रीय क्रिकेटमध्ये प्रथमच ४०० पारचा भीम पराक्रम, अवघ्या ७० चेंडूतील स्मृती मानधनाचे तडफदार शतक, प्रतीका रावलची महिला वन डे डेमध्ये एकाच डावात १५० हून अधिक धावांची आतषबाजी, महिला वन डे क्रिकेटमध्ये २०० हून अधिक धावांची विक्रमी सलामी, एकाच डावात ४८ चौकार, ९ षटकारांची आतषबाजी आणि इतके कमी की काय म्हणून वन डे क्रिकेटमधील सर्वोर्च ३०४ धावांनी मिळवलेला एकतर्फी विजय! एखाद्या स्क्रीप्टमध्येही येणार नाही, इतक्या विक्रमांची ही बरसात इतके सांगप्यासाठी पुरेशा आहेत की, भारतीय महिला संघाची वाटचाल अतिशय योग्य ट्रॅकवर होत आहे!

सुरुवातीलाच प्रतिस्पृष्ठाला गौरवणे, याचे प्रशिक्षण कुठेही मिळत नाही. पण, तो गुणही भारतीय रणरागिणीनी या मालिकेत दाखवला. विजयश्रीवर शिक्कामोर्तव केल्यानंतर भारतीय रणरागिणीच्या चेहर्यावर अवश्य त्याचा आनंद झळकला; पण त्या विजयश्रीच्या आनंदालादेखील नम्रतेची झालर होती, प्रतिस्पृष्ठाबद्दलचा आदर होता, खेळातील चढउताराची प्रगल्भ जाणीव होती. भारतीय महिला संघ आता वन डे क्रिकेटमधील आपली पुढील मालिका जुलैमध्ये इंग्लंडविरुद्ध खेळले. त्या मालिकेला बराच अवकाश आहे; पण त्या मालिकेत उत्तरतानाही त्यांचे खरे लक्ष्य आयसीसी विश्वचषक जिंकण्यासाठी पूर्वतयारी करणे देत असेही वै घोषानेन आले

या विजयातील एक मुख्य शिल्पकार असणारी, चौफेर फटकेबाजी करत सहज शतकापार पोहोचणारी प्रतीका आंतरराष्ट्रीय क्रिकेटमध्ये अग्रीन तवरीऱ्या तिसे पद्धतेक चैंबिटर तवर प्रायाणे जे बळंट

इरादे प्रत्यक्षात साकारण्याची धमक दाखवली, ती निःसंदेह स्पृहायीय प्रतीकाच्या उमद्या प्रारंभाची झलक यावरुनच यावी की, तिंची आंतरराष्ट्रीय पदार्पण केल्यानंतर पर पहिल्या ६ डावांतच थोड्याठोडक्यांची नव्हे, तर ४४४ धावांची आतषबाजी केली आणि तीही ७४ च्या तडाखेबंद सरासरीने! (दक्षिण आफ्रिकेच्या मलानचा अपवाहन वगळला, तर आंतरराष्ट्रीय पुरुष व महिला क्रिकेटमध्ये आणखणी कोणालाही असा भीम पराक्रम गाजवता आलेला नाही). अवघटनाची १२९ चॅंडूत १५४ धावा कुटणार्या प्रतीकाने सहकारी सलामीवीची स्पृती मानाधनासह २३३ धावांची सलामी दिली, तोही आणखी एवढी

आशर्व म्हणजे, आयर्लंडविरुद्ध प्रत्येक चॅम्पवर तुटून पडण्यासाठे प्रयत्नशील असणारी स्मृती मानधान येथे नियमित कर्णधार हरमनप्री कौरच्या गैरहजेरीत संघाच्या नेतृत्वाची धुराही कसोशीने सांभाळली.

अमेरिका, रशिया आणि चीनसमवेत चौथी अवकाश शक्ती होईल. अवकाशातील यशाबरोबरच देशातील संरक्षण तंत्र आणखी सबळ होण्याच्या दृष्टीने नवीन पाऊल उचलण्याचे संरक्षण मंत्रालयाचे आवाहन हे खरोखरीच प्रशंसनीय आहे. याप्रमाणे संरक्षण संशोधन आणि विकास संस्थेच्या महत्त्वाच्या योगदानाला आणखी सुटूढ करण्यासाठी संरक्षण उत्पादनातील सरकारी तंत्राला खासगी क्षेत्रातील उपक्रम अणि संघटनेला जोडणार्या सुधारणा सर्वांनाच आवश्यक वाटत आहेत. संरक्षण मंत्र्यांच्या घोषणेतील सर्वात महत्त्वाच्या सुधारणांपासून देश अपरिचित राहिलेला आहे. ती म्हणजे देशाच्या सशस्त्र दलाला एकीकृत करणारे सैन्य कमांड प्रणाली स्थापन करण्याच्या दिशेने टाकले जाणारे पाऊल. सध्या तिन्ही दल हे देशाच्या भौगोलिक रचनेनुसार विविध तुकड्यात, कमांडमध्ये विभागलेल्या आहेत. उदा. लष्कर आणि हवाई दलाचे पूर्व, पश्चिम, उत्तर, दक्षिण आणि केंद्रीय कमांड. विविध भौगोलिक क्षेत्रातील स्रोतांचा वापर करत लष्कर संबंधित क्षेत्राच्या सुरक्षेसाठी जबाबदार आहे. याशिवाय हवाई दलात मेटेनन्स कमांड आणि स्थल, प्रशिक्षण कमांड देखील आहे. मात्र नव्या घोषणेनुसार देशाच्या बहुविविध सुरक्षेसाठी दोन किंवा तीन थिएटर कमांड तयार करून पाणी, जमीन आणि नभ (हे सर्व स्रोत एकाच कमांडर किंवा थिएटर प्रमुखांकडे सोपवण्याची योजना आहे. या नव्या घोषणाची घोषणा पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांनी १५ ऑगस्ट २०१९ मध्ये केली. पुढील वर्षी सरसेनाध्यक्ष जनरल बिपीन रावत यांची नियुक्तीदेखील करण्यात आली. परंतु त्यांचा अपघाती मृत्यू झाल्यानंतर या योजनेच्या अंमलबजावणीच्या हालचाली दिसल्या नाहीत. सैन्य तज्ज्ञात देखील या विषयावर सर्वसंमती होऊ शकली नाही. काहीच्या मते, मर्यादित स्रोतांचा चांगल्यारीतीने करता येईल आणि युद्ध काळात तातडीने निर्णय आणि अंमलबजावणी करण्यास मदत मिळेल.

सामन्यानंतर तिच्याकर स्तुतिसुमने उधळली नसती, तरच नवल होते! स्मृती ओघातच बोलून गेली, 'संयम आणि आक्रमणाचा इतका सुंदर मिलाफ मी आजवर कुरेच पाहिलेला नाही! प्रतीका एखादा चेंडू बँटीच्या तडाख्याने थेट स्टेडियमवर भिरकावून देईल आणि त्यानंतर लगेच पुढील चेंडूवर आवश्यकता असेल, तर अगदी बचावात्मक फटकाडेखोल तितकाच तोडीस तोड खेळ्लेले!'

ज्याप्रमाणे स्मृती मानधना, प्रतीका रावल यांनी तडफ दाखवली, तोच कित्ता अन्य संघ सहकार्यानीही गिरवला आणि त्याचुमुळे ही विजयी घोडदौड विशेष लक्ष्वेधी ठरती. दीसी शर्मा, तनुजा कनवर, मिन्न यांची भेदक फिरकी खेळणे भल्याभल्यांना शक्य होत नाही, ही संघाची मजबूतीच. याशिवाय, जेमिमा रॉड्रिग्यूज, हरलीन, सायमा, सायली, रिचा घोष या बिनीच्या शिलेदारांचा वाटाही तितकाच महत्त्वपूर्ण, तितकाच लक्ष्वेधी! तेजतर्रार रणागिर्णीचा हा पराक्रम

स्वातंत्र्य लढ़ातील धाड़सी नेता : सुभाषचंद्र बोस

महात्मा गांधी आणि भारतीय राष्ट्रीय कॅंप्रेस यांच्या नेतृत्वाखालील राष्ट्रीय चळवळीत सामील होण्यासाठी सुभाषचंद्र बोस १९२१ मध्ये इंग्लंड वरून भारतात परत आले. बोस हे जवाहरलाल नेहरु यांचे नेतृत्व असलेल्या गटात गेले. हा गट घटनात्मक सुधारणेसाठी कमी उत्सुक होता आणि समाजवादासाठी अधिक खुला होता. १९३८ मध्ये ते कॅंप्रेसचे अध्यक्ष झाले, १९३९ मध्ये पुन्हा निवडून आले पण पुढे त्यांच्यात आणि महात्मा गांधीसाठ्ये मतभेद झाले. कॅंप्रेसच्या वरिष्ठ नेत्यांनी गांधींना पाठिंबा दिला. त्यानंतर बोस यांनी अध्यक्षपदाचा राजीनामा दिला. १९२१ साली इंग्लंडला जाऊन सुभाष भारतीय नागरी सेवेच्या परीक्षेत उत्तीर्ण झाले. परंतु इंग्रज सरकारची चाकरी करण्यास नकार देऊन त्यांनी राजीनामा दिला व ते मायदेशी परतले. कोलकात्यातील ज्येष्ठ स्वातंत्र्यसैनिक, देशबंधू चित्तरंजन दास ह्यांच्या कार्याने प्रभावित झालेल्या सुभाषचंद्री दासबाबूबरोबर काम करण्याची इच्छा होती. इंग्लंडहून त्यांनी दासबाबूना पत्र लिहून त्यांच्याबरोबर काम करण्याची इच्छा व्यक्त केली होती. रविन्द्रनाथ ठाकूर ह्यांच्या सल्ल्यानुसार भारतात परतल्यानंतर ते सर्वप्रथम मुंबईला जाऊन महात्मा गांधींना भेटले. मुंबईत गांधींजी मणिभवन नामक वास्तु मध्ये वास्तव्य करत. तेथे २० जूलै १९२१ रोजी महात्मा गांधी आणि सुभाषचंद्र बोस सर्वप्रथम एकमेकांना भेटले. गांधींजींनी देखिल कोलकात्याला जाऊन दासबाबूबरोबर काम करण्याचा सळा दिला. मग सुभाषबाबू कोलकात्यालाआले व दासबाबूना भेटले. दासबाबूना त्यांना पाहून फार आनंद झाला. त्याकाळी गांधींजींनी इंग्रज सरकारच्या विरोधात असहकार आंदोलन चालवले होते. दासबाबू बंगालमध्ये ह्या आंदोलनाचे नेतृत्व करत होते. त्यांच्याबरोबर सुभाषबाबू ह्या आंदोलनात सहभागी झाले.

१९२२ साली दासबाबूनो काग्रेस अंतर्गत स्वराज पक्षाचा स्थापना केली. विधानसभेच्या आतून इंग्रज सरकारला विरोध करण्यासाठी कोलकाता महापालिकेची निवडणूक स्वराज पक्षाने लढवून जिंकली आणि स्वतः दासबाबू कोलकात्याचे महापौर झाले. त्यांनी सुभाषबाबूना महापालिकेचे प्रमुख कार्यकारी अधिकारी बनवले. सुभाषबाबूनी आपल्या कार्यकाळात महापालिकेची काम करण्याची पद्धतच बदलून टाकली. कोलकात्यातील रस्त्यांची इंग्रज नावे बदलून त्यांना भारतीय नावे दिली गेली. स्वातंत्र्य लढ्यात प्राणार्पण केलेल्या क्रांतिकारकांच्या कुटुंबीयांना महापालिकेत नोकरी मिळू लागली. लवकरच सुभाषबाबू देशातील एक अग्रेसर युवा नेता म्हणून ओळखले जाऊ लागले. पंडित जवाहरलाल नेहरूसह सुभाषबाबूनी कांग्रेस अंतर्गत इंडिपेंडेन्स लिंगची स्थापना केली. १९२८ साली जेव्हा सायमन कमिशन भारतात आले तेव्हा कांग्रेसने त्याला काळे झेंडे दाखवले होते.

कोलकात्यात सुभाषबाबूनी ह्या आंदोलनाचे नेतृत्व केले. सायमन कमिशनला उत्तर देण्यासाठी कॉर्प्रेसने भारताच्या भावी घटनेचा आराखडा तयार करण्यासाठी आठ सदस्यांची समिती नेमली. पंडित मोतीलाल नेहरू ह्या समितीचे अध्यक्ष होते तर सुभाषबाबू त्याचे एक सदस्य. ह्या समितीने नेहरू रिपोर्ट सादर केला.

१९२८ साली कॉर्प्रेसचे वार्षिक अधिवेशन पंडित मोतीलाल नेहरूच्या अध्यक्षतेखाली कोलकात्यात झाले. ह्या अधिवेशनात सुभाषबाबूनी खाकी गणवेश घालून पंडित मोतीलाल नेहरूना लष्करी पद्धतीने सलामी दिली. गांधीजी त्याकाळी पूर्ण स्वराज्याच्या भूमिकेशी सहमत नव्हते. ह्या अधिवेशनात त्यानो इंग्रज सरकारकडून वसाहतीचे स्वराज्य मागण्यासाठी ठराव मांडला होता. मात्र सुभाषबाबू व पंडित जवाहरलाल नेहरू ह्यांना पूर्ण स्वराज्याच्या भूमिकेशी तडजोड मान्य नव्हती. अखेर वसाहतीचे स्वराज्याची मागणी मान्य करण्यासाठी इंग्रज सरकारला एक वर्षाची मुदत देत एका वर्षात इंग्रज सरकारने ही मागणी मान्य केली नाही तर कॉर्प्रेस पूर्ण स्वराज्याची मागणी करेल असे ठरले. इंग्रज सरकारने ही मागणी मान्य केली नाही, त्यामुळे १९३० साली कॉर्प्रेसचे वार्षिक अधिवेशन पंडित जवाहरलाल नेहरूच्या अध्यक्षतेखाली लाहोरला झाले, तेव्हा असे ठरवले गेले की २६ जानेवारी हा दिवस 'स्वातंत्र्यदिन' म्हणून पाळला जाईल.

२६ जानेवारी १९३१ च्या दिवशी कोलकात्यात सुभाषबाबू तिरंगी ध्वज फडकावत एका विराट मोर्चाचे नेतृत्व करत होते. तेव्हा पोलिसांनी केलेल्या लाठीहल्ल्यात ते जखमी झाले. सुभाषबाबू, तुरुंगात असताना गांधीजींनी इंग्रज सरकारबोर्ड तह केला व सर्व कैद्यांची सुटका करण्यात आली. परंतु सरदार भगतसिंग आदि क्रांतिकारकांची सुटका करण्यास इंग्रज सरकारने नकार दिला. भगतसिंगांची फाशी रद्द करावी ही मागणी गांधीजींनी इंग्रज

सरकारकडे केली. सुभाषबाबूची इच्छा होती की ह्या बाबती इंग्रज सरकार जर दाद देत नसेल, तर गांधीजींनी सरकारबोरब केलेला करार मोडावा. पण आपल्या बाजूने दिलेला शब्द मोडेणे गांधीजीना मान्य नव्हते. इंग्रज सरकारने आपली भूमिका सोडली नाही व भगतसिंग आणि त्यांच्या साथीदारांना फाश देण्यात आले. भगतसिंगांना वाचवू न शकल्यामुळे सुभाषबाबा गांधीजी व कांग्रेसच्या कार्यपद्धतीवर फार नाराज झाले. २ जुलै १९४० रोजी मुंबई येथे सुभाषचंद्र बोसांची डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांचेशी भेट झाली. दोघांमध्ये देशाचे स्वातंत्र्य आणि देशातील जातीयता व अस्पृश्यता यावर चर्चा झाली.

भारतीय राष्ट्रवादाचे मुख्य साधन असलेल्या भारतीय कांग्रेसने बोस यांच्या देशभक्तीची नेहमीच प्रशंसा केली. परंतु त्यांच्या रणनीती आणि विचारसरणीपासून स्वतःला दूर केल. ब्रिटिशांची राजवट आज्ञाद हिंद सेनेमुळे कधीही धोवेया आली नाही. ब्रिटिशांनी आज्ञाद हिंद सेनेच्या ३०० अधिकाऱ्यांचं देशद्रोहाचा आरोप लावला, पण अखेरीस कांग्रेसच्या विरोधामुळे ब्रिटिश मागे सरले. भारतातील अनेकांसाठी ते एक नायदा आहेत. पण हुक्मशाही जपान आणि जर्मनीसोबत त्यांनी जाणे, हे टीकेचे एक कारण होते. जर्मनीच्या सर्वात वाई अतिरेकांवर आणि त्यांच्या अमानुष अत्यांचारावर जाहीरपणीका करण्याचे त्यांनी टाळले. तसेच पीडितांना भारतातील आश्रय देप्याचीही अनिच्छा दर्शवली. पण हे सर्व जागरूकतेचे अभावामुळे घडले असेही म्हणता येणार नाही. वयाच्या १५ वर्षी सुभाष गुरुच्या शोधात हिमालयात गेले हाते. गुरुच्या शोध असफल राहिला. त्यानंतर स्वामी विवेकानंदांचे साहित्य वाचून, सुभाष त्यांचे शिष्य बनले. महाविद्यालयात शिकायत असताना अन्यायाविरुद्ध लढण्याची त्यांची प्रवृत्ती झाली.

सुभाषचंद्र बोस हे भारतीय स्वातंत्र्य लढ़ातील एवढे अगेसर नेतृत्वे होते. नेतृत्वाजी असे द्यांगा पश्चम १९४२ च्या सरुवातील

सरकार घोषित करण्यात आले आणि जपानने त्याचे प्रमुखपद बोस यांना दिले. जरी बोस असामान्य आणि प्रतिभाशाली होते, तरी जपानी लोक त्यांना लष्करीदृष्ट्या अकुशल मानत होते तसेच त्यांचा सैनिकी प्रयत्न अल्पकाळच टिकला. १९४४ च्या उत्तरार्धात आणि १९४५ च्या सुरुवातीस ब्रिटिश भारतीय सैन्याने भारतावरील जपानी हळ्ळा परतवून लावला. यामध्ये जवळजवळ अर्धे जपानी सैन्य आणि जपानसोबत सहभागी असलेल्या आझाद हिंद सेनेची तुकडी बळी गेली. यानंतर बोस हे सोहिंहेत युनियनमध्ये भविष्य शोधण्यासाठी मंचुरियाला गेले.

१९२५ साली गोपीनाथ साहा नामक एक क्रांतिकारी कोलकात्याचे पोलीस अधीक्षक चार्लस टेगार्ट ह्यांना मारण्याच्या प्रयत्नांत होता. पण त्याने चुकून अर्नेस्ट डे नामक एका व्यापारी इसमाला मारले. ह्यासाठी त्याला फाशीची शिक्षा सुनावली गेली. गोपीनाथ फाशी गेल्यावर सुभाषबाबू जाहीरपणे जोरात रडले. त्यांनी गोपीनाथचा पार्थिव देह मागून घेऊन त्याच्यावर अंत्यसंस्कार केले. ह्यावरुन इंग्रज सरकारने अर्थ लावला की सुभाषबाबू ज्वलंत क्रांतिकारकांशी संबंध तर ठेवतातच, परंतु तेच ह्या क्रांतिकारकांचे स्फूर्तिस्थान आहेत. ह्या कारणास्तव इंग्रज सरकारने सुभाषबाबूना अटक केली व कोणताही खटला न चालवताच त्यांना अनिश्चित कालखंडासाठी म्यानमारच्या मंडाले कारागृहात बंदिस्त करून टाकले. ५ नोव्हेंबर १९२५ च्या दिवशी देशबंधू चित्ररंजन दासांचे कोलकाता येथे देहवसान झाले. सुभाषबाबूनी त्यांच्या मृत्यूची बातमी मंडालेच्या कारागृहात रेडियोवर ऐकली. मंडाले कारागृहातील वास्तव्यात सुभाषबाबूची तब्बेत बिघडली, त्यांना क्षयरोगाने ग्रासले. परंतु इंग्रज सरकारने तरीही त्यांची सुटका करण्यास नकार दिला. सरकारने त्यांची सुटका करण्यासाठी अट घातली की त्यांनी औषधोपारासाठी युरोपला जावे. पण औषधोपचारानंतर ते भारतात कधी परत येऊ शकतात हे सरकारने स्पष्ट केले नाही. त्यामुळे सुभाषबाबूनी सरकारची अट मानली नाही. अखेर परिस्थिती इतकी कठीण झाली की कदाचित तुरऱ्यातच सुभाषबाबूचा मृत्यू ओढवेल असे वाढू लागले. इंग्रज सरकारला हा धोकाही पत्कारायचा नव्हता. त्यामुळे सरकारने अखेर त्यांची सुटका केली. मग सुभाषबाबू औषधोपारासाठी डलहौसी येथे जाऊन राहिले. स्वातंत्र्य लढ्यातील धाडसी नेता सुभाषचंद्र बोस यांच्या जयंती निमित्त विनम्र अभिवादन !

प्रविण बागडे
नागपूर भ्रमणधनी : ९९२३६२०९९९
pravinbagdegmail.com

समृद्धी महामार्गे आणि शेतकऱ्याच्या समस्या...

येत असताना केवळ जलद गतीच्या नावावर पुन्हा महाराष्ट्रात समुद्री महामार्गाचे जाळे पसरण्याचा सरकाराने प्रयत्न चालविला आहे. त्याची सुरुवात शक्तिपीठ महामार्गापासून सुरु झाली आहे. पण शक्तीपीठ महामार्गाला शेतकऱ्यांनी कडाहून विरोध केला आहे. विरोधाचा हा बनवा संपूर्ण महाराष्ट्रात पेटला असून भंडारा जिल्ह्यात त्याचे तीव्र पडसाद उमटले आहेत. जिल्हाभर शेतकऱ्यांनी तीव्र आंदोलन छेडले असून अनेक आरोप केले आहेत. भंडारा गडचिरोली आसा महामार्ग काढून प्रवासाचे अंतर कमी करण्याची सरकाराची योजना असली तरी, या योजनेला शेतकरी बांधवांनी सर्वत्र नापसंती दर्शवून निषेध नोंदविला आहे. संबंधित विभागाने जमीन हस्तांतरित करण्यासाठी कारवाई सुरु केली आहे. मात्र या शेतकऱ्यांची जमीन अधिग्रहित करण्यापूर्वी शेतजमिनीची किंमत किती मिळाणार? हे अजूनही शेतकऱ्यांना कळविण्यात आले नाही. त्यामुळे शेतकरी सभ्रमात आहेत. शासनाने बळजबरीने शेतीची मोजणी केल्याचा आरोपही शेतकऱ्यांनी केला आहे. १६ जानेवारीला शेतकऱ्यांनी शेती मोजणी करिता शेतावर हजर राहावे अन्यथा पुनर्मोजणीचे पैसे शेतकऱ्यांकडून वसूल केले जातील असे पत्र शेतकऱ्यांना देण्यात आल्याचे बोलले जाते. यामुळे सर्वत्र शेतकऱ्यांमध्ये संतापाची लाट पाहायला मिळते. पूर्व विद्भार्ता भंडारा ते गडचिरोली महामार्ग तयार करण्यासाठी

जिल्ह्यात गोसे प्रकल्प, इटियाडोह प्रकल्प(गोठणगाव) , हे मोठे धरण आहेत. त्यामुळे येथे अनेक पिके घेतली जातात धान (भात) हे भंडारा जिल्ह्याचे प्रमुख पीक मानले जाते . पण त्यामुळे शेती आणि त्यावर अवलबून असलेला शेतमजूर यांच्यावर फार मोठे संकट कोसळणार आहे . जमिनीच्या तुकडीकरणामुळे शेतकरी अल्पभूधारक झाला आहे. अशात हा महारांग गेल्यास येथील अनेक शेतकरी भूमिहीन होऊन बेकार होणार आहेत. एखादा विकास आणायचा असेल तर त्यासाठी काही गमवावे लागते. समृद्धी महारांगला सरकार आणि पगारदार, नोकरदार किंवा भाडवलदार विकास समजत असतील ,पण अनेक लोक त्यात विस्थापित होऊन त्याच्या कामधंद्याला कुलूप लागत असेल तर समृद्धी महारांग कोणाचा विकास साधतआहे याचे उत्तर अपेक्षित आहे . शेतकरी शेतमजूर हा सरकारी योजनेत कायम भरडला जातो, हे आजपर्यंतचे वास्तव आहे .यापूर्वी झालेले समृद्धी महारांग स्थानिक लोकांना उद्योग धंदे देऊ शकले नाही. हे मार्ग अनेक अपघातांचे, समस्यांचे कारण ठरले आहेत. भंडारा गडविरोली महारांग तयार करताना शेतकऱ्यांशी सरकारने सुसंवाद साधने गरजेचे आहे. शेतकऱ्यांची बाजू समजून घेणे गरजेचे आहे . ही जमीन सुपीक आहे म्हणून शेतकऱ्यांनी ती बँगेत भरून दुसरीकडे नेता येणार नाही . पण या जमिनीने येथील शेतकऱ्यांच्या

आपल्याच मातीशील तुटणार आहत. सरकारने पागरदारांचे पग वाढवले. औषधांचे दर वाढवले. आणि अनेक कर लादले. खतांचे भाव शेती उपयोगी औषधांचे भाव वाढवले. त्याच टक्केवारीत शेतकऱ्यांनी पिकविलेल्या पिकांचे भाव वाढले नाहीत. महागाई वाढली तशी कष्टकऱ्यांची ,शेतमजुरांची ,मजुरी वाढली नाही. त्यामुळे शेतकरी शेतमजूर आणि कष्टकरी यांच्यात प्रचंड आर्थिक दरी निर्माण झाली आहे. त्यातनव शेतकऱ्यांना नैराश्य आले . त्या नैराश्यातून अनेक शेतकऱ्यांनी आत्महत्या केल्यात. देशाचा, जगाचा पोशिंदा असा गळून पडला, आत्महत्या करीत सूटला तर सरकारचे धोरण निश्चितच शेतकरी कैवाराच नाही .आणि आता विकासाच्या नावावर देशभरात सिमेंट रस्त्या जाळे पसरत चालले आहेत. देश जोडणीच्या कामात हे रस्त्या जाळे असल्यामुळे त्याला एका बाजूने समर्थन द्यावेच लागे .पण यामुळे भूमिहीन होणाऱ्या शेतकऱ्यांचे काय? हा प्र उरतोच .भंडारा, गडविरोली, गोंदिद्या हे जिल्हे भाताचे जिल्हे म्हणून ओळखले जातात. आणि आता हा रोजगार महामाग हिरावला जाणार आहे. तेव्हा येथील शेतकऱ्यांचे आर्थिक पुनर्वसन होणे आवश्यक आहे .त्यांच्या मुलांना मोफत शिक्षा दिले पाहिजे . नोकरीत सामावून घेतले पाहिजे . शक्य झाल्या

वान्यावर असलेला येथील शेतकरी, कष्टकरी, आणि शेतमजूर मोठ्या आर्थिक संकटात सापडेल. आणि सरकार विकासाचे ढोल पिटत राहील. हा चुकीचा संदेश जाता कामा नये. म्हणून शेतकऱ्यांच्या समस्यांना सरकारने समजून घेणे खूप गरजेचे आहे. भंडारा जिल्ह्यात बहुसंख्य शेतकरी हा ओबीसी, तेली, कुणबी माळी आहे. या समाज बांधवांवर, त्यांच्या उत्पादन साधनावर अशी कुन्हाड चालवण्यापूर्वी सरकारने त्यांच्या समस्यांची सोडवणकू करावी अशी रास्ता पेक्षा येथील शेतकरी शेतमजूर कष्टकरी करीत आहेत. आणि ही त्यांची मागणी वास्तवाला धरून आहे. तेव्हा सरकारने त्याचा विचार करायलाच हवा

—

राजू बोरकर
मु.पो. ता. लाखांदूर
जि. भंडारा
७५०७०२५४६७

नवाजा दुमाषचद्र बास भाटताच तेजोमय क्रांतीकारी योधा.

करण्याचे वचन दिले. कारण या दोघांच्या निशाण्यावर इंग्लंड हाच देश होता. कारण इंग्लंडचे जगाच्या ७५ टक्के देशावर अधिपत्त्य होते. त्यामुळे इंग्लंडचा जगावर अतीरेक वाढत होता. कारण इंग्लंडने पहिल्या विश्व युद्धानंतर जर्मनीवर एकतर्फी करार लादप्यात आले होते. त्याचाच बदला जर्मनी इंग्लंड कडून घेणार होता. भारतावरसुध्दा इंग्रजांचे राज्य होते. त्यामुळे याच संथीचा फायदा घेण्याचे नेताजी सुभाषचंद्र बोस यांनी मनात ठानले व नेताजींनी हिटलर व मुसोलिनी यांच्याशी हातमिळवणी केली. १९४३ मध्ये त्यांनी जर्मनीला सोडून ते जापानला जाऊन पोहोचते. जापानचे प्रधानमंत्री जनरल हिदेकी तोजो यांनी त्यांना सर्वोतोपरी मदत करण्याचे आश्वासन दिले. जापानमधून सिंगापूरला गेले. वयोवृद्ध क्रांतीकारी रासविहारी बोस ह्यांनी सिंगापूर येथील फेरर पार्कमध्ये भारतीय स्वातंत्र्य परिषदेचे नेतृत्व सुभाषबाबूकडे सोपवीले. त्याच्रमाणे सिंगापूर इथे कॅप्टन मोहन सिंग व्हारा स्थापित आज्ञाद हिंद सेनेचीकामान आपल्या हाती घेतली. भारताला स्वतंत्र करण्यासाठी आज्ञाद हिंद सरकारची स्थापना केली.

हिंद सनने १८ मार्च १९४४ रोजी भारतभूमीत प्रवेश केला व माउड़ाक येथे त्यानी भारताचा तिरंगा फडकावला. नेताजी ४ जूलै १९४४ ला बर्बा पोहचले. तेथुनच त्यांनी भारतीयासाठी नारा दिला तुम मुझे खून दो मैं तुम्हे आझादी दुंगा. १९३९ ला गांधी विचारधारेला हरवुन नेताजींची काँग्रेसचे अध्यक्ष म्हणून नियुक्ती झाली. यावर महात्मा गांधी म्हणाले की सुभाषचंद्र बोस यांचा विजय व माझा पराजय आहे. गांधीजींच्या या वक्तव्याने व विचारांमुळे सुभाषचंद्र बोस यांचे मन दुःखावले व स्वतःहुन काँग्रेस सोडली. कारण महात्मा गांधी मवाळवाडी तर सुभाषचंद्र बोस जहालवाडी विचारांचे होते. परंतु दोघांचाही लढा भारत स्वातंत्र्यासाठीच होता. १९४४ मध्ये अमेरिकन पत्रकार लुई फिशर ह्यांच्याशी चर्चा करताना महात्मा गांधींनी नेताजींना देशभक्तांचा देशभक्त असा उल्लेख केला होता. तर ४ जुन १९४४ ला सिंगापूरवरून एक संदेश देतांना सुभाषचंद्र बोस यांनी महात्मा गांधी यांना राष्ट्रपिता महात्मा गांधी म्हणून संबोधले तेव्हा पासून महात्मा गांधींना राष्ट्रपिता संबोधल्या जावु लागले. त्यामुळे महात्मा गांधींनी अहिंसेचा मार्ग अवलंबला तर नेताजी सुभाषचंद्र बोस यांनी क्रांतीकारीचा मार्ग अवलंबला. दोघांचाही लढा भारत स्वातंत्र्यासाठीच होता. त्यामुळे १५ ऑगस्ट १९४७ ला भारत स्वतंत्र झाला. १८ ऑगस्ट १९४५ ला भारतासाठी दुःखद समाचार आला नेताजी सुभाषचंद्र बोस टोकियोला जाताना तैवान येथील तैहोको जवळ हवाई दुर्घटने दरम्यान नेताजींचा मृत्यु झाला व त्यांचे स्वप्न अधुरे रहाले. त्यांच्या निधनाने संपूर्ण देश स्तब्ध झाला. परंतु त्यांचे मृत शरीर अजुनही मिळाले नाही. म्हणुनच नेताजींच्या मृत्युच्या कारणांवर आज देखील विवाद सुरु असल्याचे दिसून येते. आजच्या राजकीय पुढाऱ्यांनी आपली वामपार्सने कमवीलेली संपूर्ण धनसंपत्ती देशहितासाठी स्वखुशीने खर्च केली तर ही खरी देशभक्ती ठरेल व नेताजींना खरी आदांजली समजल्या जाईल. आजच्या युवा पिढीमध्ये नेताजी सुभाषचंद्र बोस यांचे आचार-विचार जागृत होने गरजेचे आहे. कारण देश निर्माण, देशाची प्रगती, देशाचा विकास नेताजींच्या विचारांनीच जलदगतीने पुढे जावु शकतात. त्याच बरोबर मी देशवासियांना आग्रह करेल की नेताजींच्या १२८ व्या जयंतीचे औचित्य साधून प्रत्येकांनी एकतरी वृक्ष लावावेत व देशात १२८ कोटी वृक्ष एकाच दिवशी लावण्याचा संकल्प सरकारनी, संघटनांनी व जनतेनी घ्यावा. यामुळे संपूर्ण भारत निसर्ग रस्य होवून प्रदृष्टणावर मात करण्यात आपण यशस्वी

— — —

लेखक
उमेश कृष्णायात लांड्रेट

८८३ कृष्णराव लाजवार
द्यापीठ मुत्तिनिधि नागपुर) मो.नं.९९३१६९०७७९, नागपुर

ऑड.सचिन कांबळे यांचा वाढदिवस साजरा...

लातूर :—लातूर येथील नामवंत विधिज्ञ ड.सचिन कांबळे यांचा वाढदिवस साजरा करण्यात आला. याचेली सामाजिक, राजकीय, ऑफिशियल, सांस्कृतिक, क्रीडा, सहकार क्षेत्रातील मान्यवरांनी दिवसभर शुभेच्छाचा वर्षांचे केला.

ड.सचिन कांबळे हे लातूर मधील सामाजिक आणि राजकीय क्षेत्रात काम करणारे युवानेते व विधिज्ञ आहेत तसेच जिल्हा व सत्र न्यायालय, लातूर येथे वकीली व्यवसाय करतात. भारतीय संविधानाचे शिल्पकार भारतरत्न डॉ.बाबासाहेब अंबेडकर यांची प्रेरणा घेऊन कायद्याच्या मदतीने त्यांनी अनेक पीडितांना न्याय मिळवून देण्यासाठी प्रयत्न केला आहेत.

अंतर्यंत कामी कालावधी मध्ये लातूरभर नावलैकिक असलेले ड.सचिन कांबळे यांनी वाढदिवसाच्या निमित्ताने

आत्महत्याग्रस्त शेतकऱ्यांचे मुल, एक पालक असलेली मुल, वर्चित, उपेक्षित असणारी मुल यांचे सर्वांगीण संगोपन व विकास करणारी संस्था खुशीग्राम प्रकल्प या टिकाणी भेट दिली व प्रकल्पातील मुलांसमवेत वाढदिवस साजरा केला. मुलांनी व त्या संस्थेतील संचालक व सहाय्यक मधुकर सोनवणे, यादव बऱ्हे, वैभव दतनागिरे आदींनी ग्रंथ भेट देऊन शुभेच्छा दिल्या.

तसेच महाराष्ट्रातील प्रख्यात साहित्यिक तथा विचारवंत राजेंद्र लातूरकर यांची स्वृग्ही ड.सचिन कांबळे यांनी भेट घेऊन आशीर्वाद घेतला व सद्याच्या सामाजिक, राजकीय परिस्थितीवर सखोलपणे चर्चा केली. ड.राजेंद्र लातूरकर यांनी कायदेविषयक ३ ग्रंथ भेट देऊन सन्मान केला. दयानंद महाविद्यालयाचे मगर नोटरी, भारत सरकार, ड.गणेश गायकवाड, ड.देविदास बोरोडे, ड.अमर कांबळे, आदींनी वाढदिवसाच्या शुभेच्छा दिल्या. त्यांनंतर जिल्हा व सत्र न्यायालय, लातूर येथे

ज्येष्ठ विधिज्ञ ड.उदय गवारे, ड.शिवकुमार बनसोडे, ड.श्रीपती काकडे, ड.रमेश गायकवाड, जिल्हा वकील मंडळाचे सचिव ड.प्रदीपसिंह गंगेश, ड.सचिन मिटकरी, ड.सिद्धेश्वर धायाडे, ड.सुहास बेंडे, ड.श्रीपती चव्हाण, ड.गणेश कांबळे, ड.अमितीत मगर नोटरी, भारत सरकार, ड.गणेश गायकवाड, ड.देविदास बोरोडे, ड.अमर कांबळे, आदींनी वाढदिवसाच्या शुभेच्छा दिल्या. यांनी व्यक्त केले.

यांनी प्रत्यक्ष भेट घेतली व बुके, पेन देऊन सत्कार केला. वंचित बहुजन आघाडी पक्षाचे नेते विनोद खटके यांनी देखील अभियांत्रितन केले व भेटवस्तू दिली. तसेच दैनिक देशोन्त्री वृत्तपत्राचे उपसंपादक आनंद माने व माझ्यां लातूर परिवाराचे समूह प्रमुख सतीश तांदळ यांनी देखील शुभेच्छा दिल्या. सायंकाळी ७.०० वा. स्नेही मित्र दयानंदभाऊ कांबळे व परिवार यांच्यावालीने आयोजित स्नेह भोजनास उपस्थिती लावली व सदरील कायदकमात हुयानिटी फाउंडेशनचे अस्याक्ष डॉ.बालाजी सोळेके, कमलाकर, सुरवसे, प्रा.प्रवीण कांबळे, अजय सूर्यवंशी, साजीद शेख, किरण साबळ, विश्वास बनसोड, विजय सुरवसे, प्रशांत सूर्यवंशी प्रीतीश सुरवसे आदि उपस्थित मान्यवरांच्या हस्ते सत्कार करण्यात आला. तसेच दिवसभर प्रत्यक्ष अप्रत्यक्षपणे व्हाट्सएप फेसुक, संदेशद्वारे शुभेच्छापर संदेश पाठवून अनेक विधिक शेत्रातील नामवंत मान्यवरांनी, नगरसेवक, नगरसेविका, संघटनेचे पदाधिकारी, प्राध्यापक, शिक्षक, कर्मचारी, कार्यकर्ते आदींनी मनःपूर्वक शुभेच्छा दिल्या. याचेली वाढदिवसाच्या शुभेच्छा दिल्याबद्दल व आशीर्वाद दिल्याबद्दल सर्वांचे प्रेमपूर्वक आभार व धन्यवाद ड.सचिन कांबळे यांनी व्यक्त केले.

केज नगरपंचायतच्या घनकचरा व्यवस्थापन प्रकल्पास मान्यता केंद्र व राज्य सरकारकडून ८९ लाख ८२ हजार ५९ रुपयाचा निधी

केज/प्रतिनिधी केज नगरपंचायतच्या घनकचरा व्यवस्थापन प्रकल्पास मान्यता मिळाली आहे. स्वच्छता महाराष्ट्र अभियानांतर्गत केज नगरपंचायतला केंद्र व राज्य सरकारकडून ७९ लाख ८२ हजार ८५९ रुपयाचा निधी मिळाणार आहे. याबाबतची सविस्तर माहिती अशीकी, स्वच्छता महाराष्ट्र अभियान अंतर्गत केज नगरपंचायतला ७५ लाख ८२ हजार ८५९ रुपयाचा निधीस घनकचरा व्यवस्थापन प्रकल्पास राज्य शासनाने प्रशासकीय मान्यता दिली आहे. केंद्र व राज्य सरकारकडून ७१ लाख ८२ हजार ८५९ रुपयाचा निधी मिळाणार आहे. सदर प्रकल्पामुळे भविष्यात केज शहर स्वच्छ व सुंदर शहर होण्यास मदत होणार आहे. केंद्र शासनाच्या स्वच्छ भारत अभियान अंतर्गत (नागरी) २.० च्या धर्तीवर राज्यामध्ये स्वच्छ महाराष्ट्र अभियानांतर्गत (नागरी) २.० ची अंमलजवाबी सुरु करण्यात आली आहे. सदर अभियानांतर्गत राज्यातील सर्व शहरे कधरामुक करण्याचे मुख्य उद्दिष्ट असून या अभियान अंतर्गत शहरातील सर्व प्रकाराच्या घनकचर्याचे

शास्त्रसोत व्यवस्थापन आणि शाश्वत स्वच्छता व वापरलेल्या पाण्यावर प्रक्रिया करणे समाविष्ट आहे. स्वच्छ महाराष्ट्र अभियान (नागरिक) २.० अंतर्गत केज नगरपंचायतला ७५ लाख ८२ हजार ८५९ रुपयाचा घनकचरा व्यवस्थापन प्रकल्पाच्या प्राप्त स्रस्तावास नगर विकास विभागाच्या प्रधान संचिवांचा (नवी-२) अध्यक्षातेहालील झालेल्या राज्यस्तरीय तांत्रिक समितीच्या दिनांक ७ जानेवारी २०२५ रोजीच्या बैठकीत प्रशासकीय मान्यता देण्यात आली आहे. सदर प्रकल्प हा ७५ लाख ६० हजार ९०४ च्या खर्चातून होणार आहे त्यामध्ये केंद्र सरकारकडून ३७ लाख ८० हजार ४५२ रुपये प्राप्त राज्याची वाढदिवसाच्या निधी

जिल्ह्यातील अधिकारी, कर्मचाऱ्यांना ऑट्रोसिटी कायद्याविषयी मार्गदर्शन तालुका व जिल्हास्तरीय अधिकाऱ्यांची एक दिवसीय प्रशिक्षण कार्यशाळा

लातूर :— भारतरत्न डॉ. बाबासाहेब अंबेडकर संसोधन व प्रशिक्षण संस्था अर्थात बार्टी आणि समाज कल्याण सहायक आशुक कार्यालय यांचा संयुक्त विद्याने अनुसूचित जाती व अनुसूचित जाती अत्याचार प्रतिबंध कायदा १९८९ आणि सुधारित अधिनियम २०१६ यांची एक दिवसीय प्रशिक्षण कार्यशाळा आज पार पडली. भारतरत्न डॉ. बाबासाहेब अंबेडकर सामाजिक न्याय भवन येथे झालेल्या या कार्यालयात जिल्ह्यातील विधिशास्त्री विभागाच्या अधिकारी कर्मचाऱ्यांना या कायद्याविषयी मार्गदर्शन करण्यात आले. बार्टीचे प्रशिक्षण विभाग प्रमुख तथा उपजिल्हाधिकारी दावासाहेब गिरे, प्रशिक्षणार्थी आयपीएस अधिकारी सागर खडे, विशेष सहाय्यक सरकारी वकील ड. लक्ष्मण शिंदे, बार्टीचे प्रकल्प व्यवस्थापक नितिन सहारे, सचिन नाडेकर, प्रमुख व्याख्याते सुभाष केकान, समाज कल्याण प्रादेशिक उपायुक्त अविनेश

देवसंटवार, जिल्हा जात पडताळांची समितीचे उपायुक्त तेजस वाळवदकर, अहमदपूरव्याया उपविभागीय अधिकारी मंजुरा लटपटे, निलंगाचे उपविभागीय अधिकारी शरद झाडके, उदागीरचे उपविभागीय अधिकारी सुशांत शिंदे, पोलीस उपायुक्तीकरणीत लेणी तेजस वाळवदकर, जिल्हातील कायदांची विभागाची संस्थांची उपविभागीय पोलीस अधिकारी डॉ. नितीन कटेकर यांच्यासह तहसीलदार व इतर जिल्हास्तरीय, तालुकास्तरीय अधिकारी कार्यशाळेला उपस्थित होते. बार्टीचे प्रकल्प व्यवस्थापक नितीन सहारे यांनी प्रासातविकात कार्यशाळा आयोजनाचा हेतू विशद केला. प्रमुख व्याख्याते

भाल गावाला पाणी पुरवठा करणाऱ्या जलवाहिनी मध्ये(व्यास) वाढ करण्यासाठी

एम.आय.डी.सी कडे मागणी

पत्रांद्वारे केली असून त्याच्या प्रती मा.कडोंमपा आयुक्त महोदया व शहर अभियाता यांना पाठवल्या आहेत. आपल्या मुख्य गुरुत्व वाहीनीचा पाठ्याचा दाव कीमी असल्याने येथील नागरिकांना अपुरा पाणीपुरवठा होत असल्याच्या तकारी आहेत विद्यमान जलवाहिनी ५० एम.एम.ची असून ती १०० एम.एम.करावी असे प्रतीत महोदये आहे तर त्या साठी लागणारे शुल्क, भीटर आदी लागणारा खर्च महापालिका करेल असे प्रतीत महोदये आहे.

योग्य पाणीपुरवठा होण्यासाठी येथील नागरिकांनी महानगरपालिकेकडे दि. २४/५/२०२४, ५/९/२०२४ तर या भागातील मनसेचे भुतपूर्व अमदार मा. प्रमोद (राजू) पाटील यांनी दि.३/९/२०२४ रोजी कडोंमपा पाणी पुरवठा अधिकारी व मा. आयुक्तांना एका पत्रांद्वारे केली होती.

कल्याण / नाना म्हात्रे : बहीष्कृत २७ गावांतील कल्याण डॉंबिवली महापालेकीतील भाल येथील नागरिकांना योग्य वावाने पाणीपुरवठा होण्यासाठी जलवाहिनीमध्ये (व्यास) वाढ करावारी अशी मागणी कडोंमपा पाणी पुरवठा डॉंबिवली विभागाचे कार्यकारी अभियंता श्री शैलेश जयश्री सुर्यकांत मठेकर यांनी दि. १० जानेवारी २०२५ रोजी एम.आय.डी.सी.चे कार्यकारी अभियंता (गा. पु.) यांना एका

एज्युकेशन हब म्हणून ओळख असलेले लातूर आता ऑग्रीकल्वर हब म्हणून पुढे येतेय -जिल्हाधिकारी वर्षा ठाकूर

लातूर (प्रतिनिधी) :—लातूर म्हटले की, एज्युकेशनल हब असे पटकन म्हटले जाते, तशाच प्रकारे आता लातूर म्हटले की प्रीपायकर हब म्हणून पुढे येते आहे याच मनस्ती आनंद असून राज्यात आहे. लातूर जिल्हा प्रामुख्याने चिंच, कोंधीबाई इतर कडंधान्य त्याच्बारोबर डाळीचे तर पेटंट आहे. येथे मोठ्या प्रमाणावर डाळ भिले आहेत. येथील